Lietas arhīva Nr. C-0770-19/38
ECLI:LV:ZRT:2019:0715.C24140016.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2019.gada 15.jūlijā

Zemgales rajona tiesa
tiesnesis A.Naglis
ar tiesas sēdes sekretāri V.Vilcāni,
piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. A/ un atbildētājai /pers. B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasības pieteikumu vienkāršotajā procedūrā par naudas piedziņu pret /pers. B/

Aprakstošā daļa

2016. gada 15. septembrī Ogres rajona tiesā saņemts SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk tekstā – Prasītājs) prasības pieteikums maza apmēra prasībā par naudas piedziņu pret /pers. B/ (turpmāk tekstā - Atbildētāja).

Pieteikumā norādīts, ka prasītājs nav saņēmis savlaicīgas rēķinu apmaksas par sniegtajiem pakalpojumiem par dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekošanu un uzturēšanu, kurā atbildētājai pieder dzīvoklis Nr.12. Parāds ir par laiku no 2015.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.janvārim 207,05 EUR.

Prasītājs ir aprēķinājis likumiskos procentus 1,72 EUR par laiku no 2015.gada 5.novembra līdz 2016.gada 1.februārim.

Norādītās naudas summas un samaksātos tiesas izdevumus lūdz piedzīt no atbildētājas, norādot, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Prasība pamatota ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmo un trešo daļu, Civillikuma 1511., 1587., 1765. un 1759.pantu, MK noteikumiem Nr. 1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" un MK noteikumiem Nr.1013 "kārtība, kādā dzīvokļu īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu."

2016.gada 3.oktobrī atbildētāja tiesā iesniedza rakstveida paskaidrojumus, kuros prasību neatzina un paskaidroja, ka nepiekrīt prasītāja aprēķinam par remonta darbiem, kas tika iekļauti pārvaldīšanas izdevumos, to summu rēķinos būtiski paaugstinot, par to ir ierosināta Civillieta Nr. C31290716 Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā. Atbildētāja minētajai civillietai pievienojusi pierādījumus, ka prasītājs ir krāpies, norādot īpašnieku aptaujas protokolā nepareizu īpašnieku balsu skaitu un lēmuma projektu. Tādejādi prasītājs no visiem īpašniekiem izkrāpa pretlikumīgi naudas summas, izrakstot visiem īpašniekiem lielākus ikmēneša rēķinus par sniegtajiem pakalpojumiem /adrese/ (lietas 43.- 47.lapa).

Ar Ogres rajona tiesas 2016.gada 23.novembra lēmumu apturēta tiesvedībā civillietā līdz likumīgā spēkā stāsies tiesas nolēmums civillietā Nr.C31290716.

No 2018.gada 1.marta Ogres rajona tiesa tiesu teritoriālās reformas ietvaros ir pievienota jaunizveidotajai Zemgales rajona tiesai.

Zemgales rajona tiesa Ogrē 2018.gada 17.augustā saņēma informāciju, ka Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 22.jūnija spriedums civillietā Nr.C31290716 tika pārsūdzēts Rīgas apgabaltiesā un 2018.gada 28.jūnijā spēkā ir stājies Rīgas apgabaltiesas spriedums minētajā civillietā.

Ar Zemgales rajona tiesas tiesneša 2018.gada 22.oktobra lēmumu atjaunota tiesvedība civillietā un pieņemts lēmums mainīt lietas izskatīšanas veidu no rakstveida procesa uz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja un paskaidroja, ka parāds ir aprēķināts par četriem mēnešiem no 2015.gada oktobra līdz 2016.gada janvārim, prasība ir pamatota, jo izrakstītajos rēķinos ir minētas avārijas darbu izmaksas.

Atbildētāja prasību neatzina un paskaidroja, ka pārvaldnieks pārkāpis savas tiesības, iekasējot paaugstinātu maksu, atsaucoties uz dzīvokļu īpašnieku 2015.gada 8.jūlija aptaujas balsojuma protokolu, kuru tiesa ir atzinusi par spēkā neesošu. Prasītājs ir norādījis mājā par 3 dzīvokļiem mazāk, nekā konstatēts Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 22.jūnija spriedumā un ierakstīts zemesgrāmatā. Sastādītie akti par avārijas darbiem neapstiprina, ka prasītājam ir radušies zaudējumi avārijas dēļ, bet par veicamajiem avārijas darbiem dzīvokļu īpašnieki ir jāinformē. Sagatavotajiem rēķiniem ir jābūt pārskatāmiem un detalizētiem.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudot un novērtējot tos kopumā un savstarpējā sakarībā ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem, atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Ar lietā esošo zemesgrāmatu nodalījuma norakstu (lietas 73.-77.lapa) pierādīts, ka atbildētāja ir dzīvokļa īpašuma Nr./adrese/, īpašniece.

Ar lietas materiāliem (lietas 10.-19.lapa) pierādīts, ka prasītājs līdz 2016.gada 31.janvārim uzturēja un apsaimniekoja dzīvojamo māju /adrese/.

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septītajā daļā noteikts, ka valsts dzīvojamās mājas valdītāja vai pašvaldības pienākums ir pārvaldīt dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, ja dzīvojamā mājā nav privatizēti visi privatizācijas objekti.

Ņemot vērā minēto, to, ka privatizācijas process nebija pabeigts, prasītāja strīdus posmā realizēja dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības un prasītājai bija saistoši saskaņā ar minētā likuma 50.panta ceturto un piekto daļu izdotie Ministru kabineta Noteikumi Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" (zaudējuši spēku 2017.gada 21.jūlijā).

Prasītājs ir cēlis tiesā prasību pret atbildētāju par dzīvojamās mājas apsaimniekošanas, uzturēšanas un saņemto komunālo pakalpojumu maksājumu parādu 207,05 EUR piedziņu par laiku no 2015.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.janvārim un likumisko procentu 1,72 EUR, kas aprēķināti par laiku no 2015.gada 5.novembra līdz 2016.gada 1.februārim, piedziņu.

Atbildētāja prasījumu neatzina un norādīja, ka aprēķini veikti nepareizi, norādot atšķirīgu dzīvokļu skaitu no zemesgrāmatā reģistrētā, kā arī tāpēc nepiekrīt kavējumu procenta aprēķiniem.

Ievērojot minēto, tiesai jāvērtē, vai prasītāja piestādītajos rēķinos, kuru apmaksu atbildētāja nav veikusi, ir pareizi aprēķinājusi dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus

pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civilprocesa likuma 96.panta otrā daļa paredz to, ka fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda , iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.

Atbildētāja lietā ir iesniegusi Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 22.jūnija spriedumu civillietā Nr. C31290716 (lietas 119.-137.lapa), kurā prasītāja ir šajā Zemgales rajona tiesā izskatāmajā lietā atbildētāja, bet prasītāja Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas civillietā ir viena no atbildētājām. Prasība ir par 2015.gada 8.jūlija nekustamā īpašuma /adrese A/, īpašnieku aptaujas balsojuma protokola Nr.16-3/26391 un tajā minēto dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemto lēmumu : "Apstiprināt aptaujas veicēja piedāvāto pagraba nesošo konstrukciju atjaunošanas tehniskā projekta izstrādi ar provizoriskajām izmaksām EUR 12100 darbu veikšanas un uzkrājuma veidošanu tehniskā projekta izstrādei EUR 0,55 " atzīšanu par spēkā neesošu. Ar spriedumu prasība tika apmierināta.

Minētā spriedumu motīvu daļā tiesa norādīja : "Tiesa vērtē kritiski atbildētājas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" argumentu, ka aptaujas lapā norādītais trīs mēnešu termiņa nenorādīšana balsošanas protokolā nav būtisks pārkāpums, tādēļ, ka lēmums tiek izpildīts tā, kā to lēmuši dzīvokļu īpašnieki, jo tas ir pretrunā lietā konstatētajam. Proti, no tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, kuriem neiebilda arī SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārstāvis, kā arī no lietas materiāliem pievienotajiem rēķiniem (2.sējuma l.l.55-58) izriet, ka paaugstināta maksa uzkrājuma veidošanai tika iekļauta rēķinos arī pēc 2015.gada septembra, pretēji lēmumam aptaujas lapā, par kuru balsojuši dzīvokļu īpašnieki.

Tiesa norāda, ka pretēji atbildētājas pārstāvja apgalvojumam, lēmuma lemjošā

daļa ir ļoti būtiska un ir svarīgi, lai tajā tiktu precīzi atspoguļots lēmums, par ko balsojuši dzīvokļu īpašnieki. Proti, pretēji labas ticības principam, nenorādot lēmumā termiņu, kādā dzīvokļu īpašnieki ir piekrituši veidot uzkrājumu paaugstinātā apmērā, ir pieļauta situācija, ka apsaimniekotājs, izrakstot rēķinus dzīvokļu īpašniekiem, prettiesiski iekļāvis rēķinos arī pēc 2015.gada septembra uzkrājumu paaugstinātā apmērā " (lietas 125.lapa).

Minētajā tiesas spriedumā konstatēto tiesas sēdē norādīja arī atbildētāja, ka pārvaldnieks ir pārkāpis tiesības paaugstināto maksu iekasēt tikai 3 mēnešus un nav sniedzis arī skaidrojumu par rēķinā norādītajām pozīcijām.

Tiesa atzīst, ka ar šādu rīcību prasītājs ir pārkāpis Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3.panta 3.punktu- nav nodrošināta iespēja saņemt vispusīgu un pilnīgu informāciju par preci vai pakalpojumu vai preces vai pakalpojuma cenu.

Prasītājs nav pierādījis, ka būtu šādu informāciju atbildētājai nodrošinājis.

Pārbaudot lietas materiālus tiesa konstatēja, ka lietai pievienotajos obligāti veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānotās ieņēmumu un izdevumu tāmes kopsavilkumos par 2011.- 2015.gadu (lietas 61.-65.lapa) prasītājs ir norādījis 84 dzīvokļus, bet lietai pievienotajā zemesgrāmatas informācijā par īpašumu un spriedumā minētajā Rīgas pilsētas Pārdaugavas 2017.gada 22.jūnija spriedumā ir norādīts, ka saskaņā ar publiski pieejamo informāciju dzīvojamā mājā /adrese/, ir 87 dzīvokļu īpašumi (lietas 66., 122.lapa). Konstatētais apstiprina atbildētājas argumentus par to, ka prasītājs nav ievērojis valsts noteiktos normatīvus par sniegto komunālo pakalpojumu summu aprēķinu, jo kļūdaini aprēķinājis ikmēneša summu par minētajiem pakalpojumiem, dalot kopējo pakalpojuma sniedzēja rēķina summu uz nepareizu dzīvokļu īpašuma skaitu vai deklarēto personu skaitu, kas novedis pie pārmaksām par minētajiem pakalpojumiem. Tādejādi tiesai ir pamats atzīt, ka prasītājs nav pierādījis, ka summa izrakstītajos atbildētājai apsaimniekošanas rēķinos ir pareizi aprēķināta.

To, ka atbildētājai piestādītajos četros rēķinos parāda summa ir apšaubāma un nav tiesiska pamata to piedzīt, apliecina arī prasītāja tiesai iesniegtā atsauksme uz atbildētājas 2016.gada 3.oktobra paskaidrojumu, jo atsauksmes 3.lappusē (lietas 104.lapa) prasītājs norādīja : " Saskaņā ar Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku balsojumu pieņemts lēmums, veidot finanšu līdzekļu uzkrājumu 12100,00 EUR apmērā. Ņemot vērā minēto, laikā no 2015.gada 1.jūlija līdz 31.decembrim Dzīvojamā māja veido finanšu līdzekļu uzkrājumu pagraba nesošo konstrukciju atjaunošanas tehniskā projekta izstrādei 0,55 EUR/m^2 apmērā mēnesī". Spriedumā jau tika norādīts, ka ar 2017.gada 22.jūnija spriedumu minētais Dzīvokļu īpašnieku aptaujas balsojuma protokols ir atzīts par spēkā neesošu, bet uzkrājumu veidošana tika noteikta tikai 3 mēnešus, nevis 6 mēnešus kā norāda prasītājs.

Atbildētāja lietā iesniegusi 2016.gada 30.jūnija mājas dzīvokļu īpašnieku vēstuli, kas adresēta SIA "LEX INTERPRETIS" par brīdinājuma par parādu prasītājam (lietas 55.-57.lapa), kurā norāda, ka brīdinājumos nav norādīta parāda summas atšifrējums un nepamatoti ir paaugstināta maksa par remonta darbiem.

Tiesa atzīst, ka likumdevējs ir paredzējis iespēju dzīvokļu īpašniekiem nepieciešamības gadījumā lemt un veidot naudas līdzekļu uzkrājumus, taču tas nenozīmē, ka pārvaldnieks dzīvokļa īpašniekiem izrakstītajos rēķinos var patvaļīgi iekļaut izmaksas par darbiem, par kuru nepieciešamību un efektivitāti dzīvokļu īpašnieki nav lēmuši.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasība par parāda 207,05 EUR un likumisko procentu 1,72 EUR piedziņu ir noraidāma.

Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzinusi, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk. *1994.gada 19.aprīļa sprieduma 61.punktu "Van de Hurk v The Netherlands"* (*iesnieguma Nr.16034/90)*). Ņemot vērā minēto, tiesa nevērtē visus pušu argumentus un apsvērumus, jo tiem nav izšķirošas juridiskas nozīmes un tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Tā kā noraidāms prasījums par parāda un likumisko procentu piedziņu, noraidāms arī prasītājas prasījums atzīt tās tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei vai līdz brīdim, kad procenti sasniedz pamatparāda summu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Pamatojoties uz minēto, no prasītājas valsts ienākumos piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,58 EUR, jo kopējais minēto izdevumu apmērs lietā ir 6,28 EUR, savukārt prasītāja, ceļot prasību tiesā, veikusi ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu 4,70 EUR (lietas 2., 9.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1}pantam prasītājai nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5., 8., 92.-97., 187.panta otro daļu, 189.-193., 204.[1], 250.[26], 250.[27]pantu tiesa

nosprieda

noraidīt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasību vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Piedzīt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321,Tiesu administrācijas labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,58 EUR (viens eiro 58 centi), iemaksu veicot tiesas izrakstītajā rēķinā norādītajā kontā.

Spriedums izpildāms labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Zemgales rajona tiesas kancelejā Ogrē, Brīvības ielā 6 vai atsūtot pa pastu, lai netiktu uzsākta nolēmuma piespiedu izpilde.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, 2019.gada 15.jūlija, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā Ogrē, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnesis (personiskais paraksts)

A. Naglis